

8 1

1. Dětství je krás - ný čas, na něj si vzpo - mí - nám,
zas vi - dím hol - čič - ku, ve vla - sech maš - li mam
Na svo - je pa - nen - ky py - šná jsem bý - va - la,
jen pro ně pí - snič - ky s ma - min - kou zpí - va - la,
s ma - min - kou zpí - va - la.
2. Ma - šle a pa - nen - ky čas mi už dáv - no vzal, je - dno mi
3. Že bu - de ve - se - lá, o to se ne - bo - jím, ra - dost a
zů - stá - te zpí - vám si dál a dál. Až já se
po - ho - ou me - zi vás roz - dě - lím. Když si jí
ma - zi - ku na - u - čím ta - ké psát, pol - ku si na - pí - šu,
na - pí - šu, tak si jí za - zpí - vám, znovu se přeš - tás - ná
1. vám ji chci da - ro - vat, 2. vám ji chci da - ro - vat. /mezihra/
do dětství vrací - vám, do dětství vrací - vám.

